

POFAZAJ BÓH

ČAS OPIS EVANGELSKICH SERBOV

6. číslo

Budyšin, junij 1974

Lětnik 24

Hrono na smažnik

Pohlejće, kajku lubosće je nam Wótc wopokazał, zo bychmy Bože džěci mjenowani byli a tež smy! 1. Jana 3,1

Hdyž swjaty Wótcenaš spěwamy, wuznawamy so jako Bože džěci. Za nas so samo woł so zrozumi, zo smy Bože džěci. Tak samozrozumliwe pak to njeje. Japoštol Jan praji w našim teksće, zo je to dopokaz Božeje lubosće. Bože džěci njejsmy po naturje, ale to je Boži dar přez Chrystusa našeho Zbóžnika nam daty. Naturski člowjek zwonka cyrkwje nječuje so jako Bože džěco, ale jenož jako džěco tutoho swěta.

Chrystus, naš Knjez a zdobom naš wulki bratr, přijima nas w křěceny do luda Božich džěci. W křěcenskim kěrlušu spěwamy za džěcatko prošo:

Na njo hnadnje pohladaj,
džěco Bože ma być wěcnje.

Nětk pak je Chrystus sam prajil: Štóž wěri a budže křěceny, tón budže zbóžny (Mark. 16,16). Potajkim móžemy dar Božeho džěcatstwa jenož we wěrje dostać a sebi tutu wulku lubosć přiswojić. Pawoł praji wuraznje: Wy sće wšitcy Bože džěci w Chrystusu Jězusu přez wěru (Gal. 3,26). A k tomu hišće jedne słuša: Kotrychž Boži Duch wodži, či su Bože džěci. Swjaty Duch potajkim dyrbi za Bože džěci być prawy wodžer a kublar. W tutym měsacu swjećimy swjatki, swjedženje wuleća swjateho Ducha. Wo swj. Ducha mamy přeco zaso znova prosyć, zo bychmy so woprawdže jako Bože džěci wopokazać móhli. Wo to wšak dže, zo njebychmy jenož Bože džěci mjenowani byli, ale tež zawěrnje byli. A to je jenož móžno a tajkeje wulkeje Božeje lubosće so jenož hódni wopokazamy, smy-li wodženi woł swj. Ducha a z nim napjelnjeni.

Naš wšak wšelke zaběra. To njech je. Hladajmy pak so wšeho zleho! Hrožbnosć, hida, zwada, nječistosć, starosć, njewěrnosć a id. njesmě ženje mocy nad nami dostać. Hewak njejsmy wjace Bože džěci, ale džěci tutoho swěta, džěci čerta, „zleho, stareho njeprěčela“.

Jenož Boži swjaty, dobry Duch njech do nas začěhnje, njech w nas bydlí a nas wobknježi. Wo to prosymy w swjatkovnych kěrlušach:

O swjaty Ducho, pój wšak k nam,
był we nas z hnadu swojej sam!
Přindź a swědč ty z mojim duchom,
zo sym Bože džěco tu
a tam herbstwo dóstanu.
Swědč ze wšelkim rjanym hronom.
Ja či za to z lubosću
džak a chwalbu wopruju.

La.

Prěni česki ekumeniski přeložk swjateho Pisma

Wot lěta 1961 džěla ekumeniska skupina na přeložku Noweho zakonja, kotruž tehdom zwoła nětko njebohi prof. dr. J. B. Souček. Při tym so tež džěla na Starym zakonju, zo bychu čěscy čitarjo a poslucharjo dostali nowy přeložk swj. Pisma w džzensnišej řeči, kotryž wužiwa najnowiše póznaća bibliškeje wědomosće. Někotre džěle starozakonskeho přeložka su hižom wušle. Nowozakonska skupina wočakuje wudaće štyri ewangelijow, kotrychž přeložk bu před 4 lětami doskónčeny. Potom chce so zložić na přeložk japoštol-skich spisow Noweho zakonja.

W „Křest'anska revue“ su z nowym přeložkom přirunane šěsć druhich na dwěmaj přikladomaj Mark. 6,45–51. (Jězus kroči po morju) a Luk. 2,1–7 (Hodowne scenje). Z tutěju přikladow njeje přewjele spō-

znać. Na městno někotrych mjenje abo bóle zastarskich slowow su moderniše wužiwane.

Češi, wažniši a spomóžniši budže přeložk japoštol-skich spisow Noweho zakonja. Tam wšak njeńdže jenož wo jednotliwe słowa. Dołhe, njeprěwidzomne sady maja so rozebrać do krótkich, jasnych. Čežko zrozumli-we mysle japoštol-skich listow dyrbjaju nowu, přijomnu formu dostać. Hewak so džzensniši čitar z nimi njezaběra. Tu docyla wjace njedosaha, zo so stary grjekski tekst do modernišej českeje, němskeje, serbskeje řeče přeložuje, ale zo so duch swjateho Pisma wupraji w formach, wobrazech a nahladach našeho časa.

Na přiklad: Japoštol Pawoł mjenuje so „wotročk Jězom Chrysta“. Naša mlódzina njeznaje wjace wotročkow. Dołho mamy pačerskim džě-

Pisana klětka w Rakecach

čom prjedawše položenje wotročka rozestajeć.

„Wy sće droho wukupjeni“ – to je hižom za nas njeznaty wobraz, a tola je hač dotal w Bibliji wostał. Wo-stanje dale?

Je nam docyla z tym pomhane, zo nowe słowa pytamy za hrěch, wumóženje, zbóžnosć a tak dale?

Z našeho horliwego, zamołwiteho, džakowneho přédowanja ma swět spóznac, što je Boža woła z nami. Při tym móže nam pilne džělo přeložowarjow husto dosć woči wotwřec za nowe zrozumjenje nam dawno znateho bibliškeho słowa.

Tuž přejemy čěskemu ekumeniske-mu kolektiwěj za jeho přeložowar-ske džělo Bože bohate žohnowanje!

Ekumeniska skupina: přetož w njej džělaja zhromadnje wědomost-nicy Česko-bratskeje cyrkwje, Českosłowakskeje husitiskeje cyrkwje a Romsko-katolskeje cyrkwje. W.

Kóžda wěc ma swój čas.

Narodźić so ma swój čas;
wumřec ma swój čas.
Łamac ma swój čas;
twarić ma swój čas.
Přakać ma swój čas;
smjeć so ma swój čas.
Mjeldec ma swój čas;
řećec ma swój čas.
Džělaj, kaž chceš,
a jo tola njedokonješ.

Dwaj symbolej

Na jednym rownym kamjenju
w Rakecach
na pohrjebnišču,
na starym pohrjebnišču,
dwaj symbolej
za čas.

Prěni symbol: Had w kole, kotryž sam sebje do wopuše kusa.

To rěka: Kolo časa so wjerći. Přeco zaso to samsne so wospjetuje. Slóncó schadza a zachadza — jedyn dzeń kaž druhi. Po kóždyj zymje přińdže nowe nalěčo. Generacije přińdu a zańdu. Pod slóncem njeje ničo noweho.

Hížom stari Grjekojo před 3 000 lětami a wjace so hněwachu na skaženu, hordu a njeposlušnu młodzinu — kaž my.

Cyle wěsće je so tehdom młodzina hóršila na swóich zastarskich staršich, kotřiž nimaja žane zrozumjenje za nowy čas, kotřiž zasakle na starym wisaja, kotrymž so přeco hišće džiže wo „starych, złoty chásach“ — kaž džensa.

Knjezojo přińdu a so minu. Kóždy z nich pak čini, kaž by jeho knjejestwo wěčne bylo. Bórže je po nim, a wšitcy wodychnu, dokelž so wěsće nadžiyeja, zo budže nowy knjez lěpši. A wón je tež zawěrnje lěpši, doniž wšitcy njezdychnu, zo by tola skónčnje wumrěl, přetož tak špatny, kaž stary beše, tola nowy być njemóže. Přeco zaso so to samsne z nowymi wobličemi wospjetuje.

Ludy so pozběhaja z čmy do swětła, wobknježa swět ze swóim wójskom a ze swóimi idejemi. Jich kejžorstwo je krasne. Wšitko so před „jeho majestosću“ poklonja. Wša krasnosť pak so zhubi w blóće swóich samsnych hrěchow. Tak bě to z babylonskim kejžorom Nebukadnecarom. (Citaj wo tym w Bibliji pola profety Daniela!) Tak bě to z romskim kralestwom (Přirunaj nastawk w zańdženym čisle „Pomhaj Bóh“ wo starym Romje.) Tak bě z Napoleonem a ze wšelakimi druhimi.

Had sam sebje do wopuše kusa. Kolo časow so wjerći. To rěka za nas: My stejimy w tutym kole a mjenje abo bóle měrnje tutomu „kolwórtnemu časej“ přihladujemy. My so njechóršimy na to stare, přetož wěmy, zo bórže zańdže. My njewočakujemy z nadžiju to nowe, přetož

wěmy, zo tež to njebudže lěpše hač to dotalne.

My widžimy slóncó schadžeć a zachadžeć a wěmy, zo budže nowy dzeń runje tajki kaž džensniši.

My so njechóršimy na młodzinu, přetož tež my njeběchmy hinaši. A džensniša młodzina so tež zestari a budže so potom wonjedžeć dla noweho, skaženého časa.

My njemóžemy slóncu prikazać, so spěšnišo wjerćeć, a my jo njemóžemy zadžeržeć. Kóžde jabluko zrawi a same wot so wotpadnje.

Budž měrny!

Budy sčerpliwij!

Měj strowy, dolhi dych!

Wočakaj!

Druhi symbol: Časnik z křidłomaj.

Na wobrazu widžiš pěskowy časnik, kaž jón nadeńdžeš na klětce w Budyšinku a w Delnim Wujezdze, zo by předarja namołwjał sčasom ze swóim předowanjom zastać. (Ja tutón časnik w Budyšinku njejsym ženje wužiwał.) Přez wusku džěrku přesaje so pěsk wot hornjeje položcy do delnjeje. Hdýž je wšón pěsk přebězał, je čas nimo. Tajke časniki maja naše hospozy tam a sem za jejka warjenje.

Tajki časnik potajkim z křidłomaj!

To rěka: Čas leći. Hdže wón leći? Wěste je, zo so nihdy njewróci.

Štož je nimo,

nimo je,

wróčo šćežku njepońdže.

Zadyn dzeń so njewospjetuje. Kóždy nowy dzeń ma swóje wobličo. Stary čłowjek spomina želniwje na swóje mlóde lěta, kotrež zo nihdy wjace njewróca. Ty njemóžeš dwójce do samsneje rěki stupić. Mjeztym je woda dale čekla. Běžeš-li pak za wodu, tak stupiš do njeje na druhim městnje.

Wuwijanje čłowskich stawiznow njehodži so z wjerćacym kołom přirunac. Čłowjestwo je přešlo wěste doby:

pratowarnosť, bjez „wulkich“ a „małych“, bjez wuklukanja čłowjeka přez čłowjeka, njewólństwo, knjejestwo „swobodnych“ nad žiwjenjom njewólńnikow, feudalizm, knjejestwo knježkow nad chudzinu,

kapitalizm, knjejestwo pjenjez nad džělačerjom, socializm, wuswobdjenje džělačerjow z kwakle kapitalistow, komunizm: najswobodniša swoboda, wěčný měr, njesměrne bohatstwo.

Čas leći.

Što pak je při tym mój nadawk?

Tole zapřimnyć!

Z časom sobu lećeć.

Doprědka hladać a na rjeńši přichod so wjeselić.

Haj, pomhać, zo by čas chětrišo lećał a přichod hišće rjeńši był.

Nic čakać, ale aktiwnje zapřimnyć.

Nic sčerpliwje znjesć, ale wšo njedobre wotstronić.

Nic so spokojić z džensnišim, ale sobu twarić, zo by jutřiši, krasniši dzeń so hižom džensa započał.

Dwaj symbolej za čas. Kotre mu přihlosuješ ty?

Hdýž budžemy w Rakecach na Serbskim cyrkwinskim dnju wo swójej zamołwitosći za swět rěčeć, budže wjele wot toho wotwisować, kak w času stejimy.

Leći čas?

Abo wjerći so čas?

Žadyn ze symbolom nam njedosa-ha, dokelž nas žadyn sam ze sebje njepokazuje na Chrystusa. Symbolej drje njejestej přeciwo Chrystusej, ale stej bjez Chrystusa.

Kak nam wukladuje Chrystus wańnje a wuznam časa?

Přemyslujmy wo tym!

W.

Ž wosadow

Rakecy

Lubje witamy wšěch ewangelskich Serbow a hosći na Ewangelski cyrkwinski dzeń do Rakec, wo kotrymž je so hižo dosć pisalo.

Redakcija „Pomhaj Bóh“ je w poslednich čistach někotre wobrazy wozjewila, na kotrychž su historiske wumělske twórby našeje cyrkwy widžeć. Najskerje dyrbješe to wabjenje za cyrkwinski dzeń być.

Nam so zda pak wažnišo być, na žiwjenje wosady pokazać. Wězo zeńdžemy so tež na Božich službach w rjanej starej cyrkwi. Wjace wosadnych zhromadži so pak na wječornych zarjadowanjach na farje a w bydlenjach tu a tam we wosadze, tuchwilu w 26 skupinach. Na měsačnych Božich službach w serbskej rěči njewupada wobraz zawěsće hinak hač w druhich ewangelskich wosadach serbskeje Łužicy.

Nowe je najskerje, zo naša wosada zhromadnje z Ralbičanskej farskej młodzinu přihotuje přenje ekumenisku młodzinsku nutrnosť w serbskej rěči. Tuta budže so wotměwać 28. julija w Ralbičach. Jedyn z nowych serbskich młodzinskih kěrlušow, kotryž so tam přěni raz spěwa, rěka:

Dzeń wote dnja

1. Dzeń wote dnja smy žiwi tu bjez wulkej starosće; što přichod swětej wobradži, nam zwjetša smorže je.

Tuž so njekomdž džens!
Tuž so rozsudz nĕtk!
Služić chcemy blišemu
a prĕcować so zhromadnje:
narod Boži być.

2. W Jĕzusu Bóh zrodzi so;
tuž budžmy džakowni!
Naš džak, tón dyrbjał tajki być,
zo druhich wozboži.

3. Štož služi jenož ze slowom
a skutki zanjeha,
tón njeje na to pomyslił,
zo Boha w blišim ma.

Rakečanske
cyrkwinske předstejerstwo

Njeswaćidlo. Bohu Knjezej nad ži-
wjenjom a smjeru je so spodobało,
našeho swĕrneho sobustawa cyrk-
winskeho předstejerstwa **Kurta
Schneidera z Přĕzdrĕnja** z tuteje
časnosće do swojeje wĕčnosće wot-
wołać.

My ze swóju wutrobnje žaruje-
my wo zemrĕteho.

Kurt Schneider narodzi so 21. ok-
tobra 1914 we Wulkim Přĕzdrĕnju
jako syn bura a cyrkwinskeho před-
stejerja Arnošta Schneidera. Jedna
sotra nana bě diakonisa w Drježdza-
nach.

Za čas wójni woženi so z Martu
rodž. Mierschec ze Sloneje Boršce.
Z mandželstwa wuńdžechu tři džĕci
— nĕtko wšitcy dorosćeni a z wutro-
bu swĕrni křesćenjo.

Njebóhi zastupi w léce 1956 do
cyrkwinskeho předstejerstwa a je so
z wulkej swĕdomitosću stajnje sta-
rał wo cyrkwinske žiwjenje w našej
wosadze. Z wjele nahladnymi pje-
nježnymi darami je wón cyrkej pod-
pĕrał. Hdyž bě nĕkak móžno, bě wón
na našich mĕsačnych posedženjach.
Druhdy wšak běše na wutrobu
chory, zo njemóžeše přińć.

Swój staršiski dom, swój burski
statok, kotryž dyrbjese po wójnje
z wulkeho džĕla znowa natwarĕć.
mĕješe jara lubo. We jstwĕ mĕješe
wobraz wisajo, kak je z wołomaj žito
sykl. Wón bě z cyłej dušu bur, prje-
dy jako samostatny, ale tež w no-
wym času je z horliwosću džĕlał. Do-
kelž wĕdžeše, zo je jako pomocnik
trĕbny, njeje so ženje z lochkej wu-
trobu džĕla zdalował.

Hdyž bě 18. 9. 1973 mjez nami na
posedženju, njewĕdžachmy, zo je to
posledni raz. Smjertna chorosć bě hi-
žom w nim. Nĕkotre mĕsacy pozdži-
šo wón wo svojim bliskim kónce
wĕdžeše. Ze styskom, ale tež z po-
božnej poddanosću do Božeje wole
je z nami so dorĕčał dla swojeho po-
hrjeba.

Póndzĕlu, 13. meje jeho smjertne
ĕčo na Njeswaćidlskim pohrjebni-
šću k poslednjemu mĕrej pochowach-
my. Wulka ličba přewodžerjow bě
widžomne znamjo, kak běchu sebi
jeho wšitcy ĕsćili a w jeho nadob-
nej zmyslenosći jeho lubo mĕli.

Kak bě so wón tehdom starał wo
wboheho, ĕčko choreho Richarda
Dejku! Husto jeho wopytowaše w
jeho ĕichim domje a je w křesćan-
skej, bratrowskej lubosći posluchał
na wšĕ bolosćiwĕ řeče bĕdneho ĕto-
wjeka. Z džakownej ĕesćownosću to
Richard Dejka připóznawaše.

Woni běchu před 20 lĕtami mjez nami w Rakecach

Hinc Šolta, tehdom Rakečanski farar.
15 lĕt pozdžišo woteńdže na far-
stwo w Drježdžanach, Škoda, zo
njeje w Serbach wostał!

Biskop D. Dr. Gottfried Noth. Wón
zemrĕ njedzĕlu Kantate, 9. meje
1971 w Drježdžanach w 67. léce
swojeho žiwjenja. Dwĕ léce do to-
ho běše na „wulkej wizitaciji“
wšitke wosady Budyskeje eforije
wopytał. Pjatk, 30. meje 1969 bě
tehdom w Rakecach byl.

My Serbja z džakownosću na nje-
boh biskopa spominamy. W léce
1953 na reformaciskim swjedženju
bu do swojeho wysokeho zastojn-
stwa zapokazany a hnydom na při-
chodnym Serbskim cyrkwinskim
dnju 27. 6. 1954 bě mjez nami w
Rakecach.

Superintendent Busch. Wón je po
wójnje 20 lĕt dołho (1946—1967)
Budysku eforiju nawjedował.
Ze 64 lĕtami poda so chorosće dla
do časa na wumĕnk (1. 10. 1967) a
bydli nĕtko pola swojich džĕci w
Nĕmskej zwjazkowej republice.

Dr. theol. Kurt Zyguš, tehdom farar
we susodnych Wulkich Zđžarach,
nĕtko tam na wotpoćinku.

Hendrich Bamž, Minakałski farar.
26. małeho rózka 1957 jeho we
wulkej zrudobje na Minakałskim
pohrjebnišću k poslednjemu mĕrej
pochowachmy. Léto po Rakečan-
skim cyrkwinskim dnju bě w Bu-
dyšinje w Michałskej cyrkwi na
njebojazne a jadriwe wašnje nam
porĕčał. Nĕšto dnjow pozdžišo sej
wón wot lĕkarja jasnu a sprawnu
wotmołwu kručĕ žadaše a zhoni,
zo je jeho chorosć njezahojomna.
Byrnjež jeho mocy hladajcy wote-
bĕrachu, je přeco hišće swĕru přĕ-
dował a wućił. My tuteho nadob-
neho a tak wučeného bratra nje-
zabudžemy.

Gerhard Renč, Bartski farar, nĕtko
w Barće na wuslužbje. 12. meje
1974 swjĕćeše w ĕilosći a strowosći
swoje 77. narodniny. Bóh luby
Knjez chcyl nam jeho hišće dołho
zdržerĕć — našeho seniora.

Serbski superintendent Mjerwa-Bu-
kečanski. Wón zemrĕ w meji 1958
w 76. léce swojeho žiwjenja. Jako
stajnje strowy móžeše hać do wy-
sokeje staroby w zastojnstwje wo-
stać a njeje sebi žanoho wotpoćin-
ka poprał.

Na našim wobrazu so wón do boka
wohladaje.

Wjele mjenow dyrbjało so mjeno-
wać — fararjow a lajkow, kotřiž bě-
chu tehdom z nami hromadže w Ra-
kecach a su mjez tym na Božu praw-
du wotwołani. Wo kóždého žaruje-
my, přetož štož na naše Serbske
cyrkwinske dny chodži, słuša na wo-
sebite a wurazne wašnje k nam.

My chcemy pobožni křesćenjo być
a mamy swoju serbsku řeč wutrob-
nje lubo. Štož je z nami we wobojim
samsneho zmyslenja, z tym ĕujemy
so wosebje zwjazani.

Ja wšak wostanu přeco
při tebi; přetož ty džeržiš
mje za moju prawu ruku.
Ty wodžiš mje po swojej
radže a wozmješ mje
na posledku z ĕsću
k sebi.

Tak budže wjele z džakownosću na
našeho lubého bratra Kurta Schnei-
dera spominać.

Njeh wotpoćuje w mĕrje
a wĕčne swĕtło njeh so jemu swĕći.

Klukš. Njedzĕlu Rogate bě — kaž
kóždĕ léto — zenđženje našich křĕ-
sćanskich žonow. Z našich serbskich
wosadow přichwata jich wjele do
Klukša. Klukšanska wosada bě so
swĕru prĕcowała, wšo derje přihoto-
wać. Kak je so džen přeradžił, wo
tym chcemy wam w přichodnym ĕisle
rozprawjeć.

Naš Serbski cyrkwinski dzeń 22. a 23. junija w Rakecach

My smy lętsa do Rakec na naš lubowany serbski cyrkwinski dzeń pře-prošeni a so wutrobnje tamnišej wosadze a jeje fararjeje za do dzakujemy, zo směny tam přińc a so na zwučene wašnje zhromadzić. Tema našeho zeńdženja rěka:

„Naša zamołwitosć za swět.“

A wotběh cyleho zarjadowanje budže tajki:

Sobotu, 22. junija w 15.00 hodź. budže na farje zjězd wšitkich serbskich cyrkwinskih sobudźelačerjow. Fararjo, předstejerjo, pomocnicy a hewak zajimcy su wutrobnje pře-prošeni.

Njedzelu, 23. junija w 9.30 hodź. budže w Božim domje swjedženska Boža služba. Prědawca budže wosadny farar Jan Lazar a strowić budu nas zastupnicy cyrkwinskih zarjadow a ekumeniscy hosćo.

Wot 11.30 hodź. hač do 13.00 hodź. budže wobjed w tamnišich hosćencach. Wot 13.00 hač do 14.15 hodź. budže pod nawjedowanjom Klukšanskeho fararja Pawoła Wirtha w farskej zahrodze připołdniša přestawka a zabawa. A wot 14.30 hodź. hač do 16.00 hodź. budže zaso w Božim domje naša hłowna a skónčna zhromadźizna, na kotrejž krótke přednoški slyšimy pod mjenowanym hešlom cyrkwinskeho dnja. Wězo budžemy hromadže spěwać a sebi dać tež hewak wšelake poskićeć.

Sobotu popołdnu porěči lékař Gerhard Herrmann wo stawiznach Rakečanskeje wosady. Wikarka Renata Kralec budže so jako zastupjerka mlodeje generacije zaběrać z našimi džensnišimi nadawkami.

Njedzelu na hłownej zhromadźiznje budžeja rěć Pětr Malink z Budyšina, arcyměšnik Šolta z Ralbic a dr. med. Arnošt Wirth z Budyšina.

Do Rakec hodži so lętsa derje z busom abo čahom na cyrkwinski dzeń dojeć.

bus z Budyšina	8.35 hodź.
Mały Wjelkow	8.50 hodź.
Chelno	8.53 hodź.
Corny Hodler	8.56 hodź.
Luh Chasow	8.59 hodź.
Holešow	9.03 hodź.
Nowa Wjes	9.05 hodź.
w Rakecach	9.10 hodź.

čah z Budyšina	8.21 hodź.
Ratarjecy	8.25 hodź.
Mały Wjelkow	8.31 hodź.
Chelno	8.35 hodź.
Radwor	8.35 hodź.
Chasow	8.41 hodź.
Njeswaćidło	8.56 hodź.
Sešow	9.00 hodź.
w Rakecach	9.03 hodź.

čah z Wojerec	8.48 hodź.
Hórnikcey	8.57 hodź.
Koblicy	9.07 hodź.
w Rakecach	9.14 hodź.

bus z Wojerec	8.50 hodź.
Wulki Cisk	9.02 hodź.
Mučow	9.07 hodź.
Zdžary	9.17 hodź.
Stróža	9.27 hodź.
w Rakecach	9.31 hodź.

Wróćo:

Bus do Budyšina wotjědže	16.23 hodź.
a daši	17.33 hodź.
Čah do Budyšina wotjědže	17.52 hodź.

Bus do Wojerec wotjědže	17.12 hodź.
daši (spěšnik)	18.15 hodź.
daši	18.27 hodź.
Čah do Wojerec wotjědže	17.30 hodź.

Tuž widziće, kak derje so hodži do Rakec dojeć!

Časy wšak su po starym jězbym planje, kotryž 25. 5. 1974 swoju płaćiwosć zhubi. Zwjetša pak časy so wo wjele njepřeměnja.

Knjeza cyrkwyje pak prosymy wo jeho požohnowanje. A wy wšitcy sće wutrobnje pře-prošeni!

Waš
Gerat Lazar-Bukečanski,
předsyda

nosć přewinyl a přistup namakał k blišemu a k Bohu.

Moderna towaršnosć trjeba žonu jako partnerku, a to nic jenož za maćerstwo. Towaršnosć je wšudžom tam posyljena, hdžež mužojo a žony zhromadnje wo lěpše cylika so prócuja.

Cyle nowa róla žona so zložuje na wuswobodženje čłowjeka přez Chrystusa. Tak pisa hižom Pawoł (Gal. 3, 28) njedźiwajcy tehdomnišich socialnych poměrów, zo w Chrystusu njeje ani Žid ani Grjek, ani wotročk ani swobodny, ani žona ani muž. W tutym nowym rjědže, kotryž je nam Chrystus přińjesł, staj muž a žona zjednočenaj, přetož ani zakon ani přiroda njemóže jeju džělic. Pawoł napomina mužow a žony, zo bychy mjez sobu žiwi byli jako bratřa a sotry, wšako su wšitcy Bože wumóžene džěci.

W tutej nowej roli njeje sebi žona jenož wědoma, zo ma swoje samsne a hinaše nadawki po swojich darach a po potrjebach towaršnosće wukonjeć, ale wona ma při wšěm swoju znutřkownu swobodu. W Jězusu Chrystusu namaka móc za nowe puće žiwjenja do noweho swěta.

Nowa róla žony je dar — dar lubosće.

To je móc — móc přichod změnić.

To je partnerstwo — partnerstwo w swobodže.

W tym je cyrkej w zańdženych lětstotkach wjele skomdžila, a druhe skupiny w towaršnosći su w tym wo wjele dale. Runje cyrkej by měla wšudžom za swobodu wustupować, kaž nam to ewangelij prikazuje. Chrystusowy dar swobody je cyłemu čłowjestwu poskićeny. Jeho kwas wotstronja stare porjady a dawa móžnoty za nowe žiwjenje.

Křest'anska revue 10 73 HD

Přispomnjenje redaktora: Hač w Rakecach na cyrkwinskim dnju tež wo tutym problemje porěčimy, hdž budžemy so tam zaběrać ze swojimi nadawkami džensa?

Žona ma poľne runoprawo z mužom.

Wona smě do wšěch powoľanjaw. Wona njeje wotwisna wot pjenjez muža.

Wona ma samsnu nahladnosć kaž muž.

Sto by jej to njeporjěl?

Ale dosaha to?

Njetrjeba žona wjace prawa hač muž, wosebite prawa, dokelž ma na wšelke wašnje česo njesć hač wón?

Nowa róla za žony

We wjetšinje kulturow je wosud žonow, zo maja so mužam podrjadować. W mnohich kulturach je mjez žonami a mužemi partnerstwo. Něk wšak je róla za žony scyła nowa — přez dospołne wuswobodženje čłowjeka. Namolwjenje k nowej roli žony njeje produkt modernej towaršnosće, ale wuchadza z lubosće Jězom Chrysta a ma swoje městno w myslach japoštoła Pawoła.

Židowsko-křesćanska tradicija běše mēnjenja, zo ma so po woli Stworiceła žona mužej podrjadować. Žona ma mužej być poddana jako mandželska a mać jeho džěci, přetož Bóh je ju hagle po mužu stworil a jej dał hrěšić jako přenjeje. Hdyž pak přenje stawy Biblije kedźbliwje čítamy, so nam wěc hinak wujasni. Stare položenje žony njeje po woli Stworiceła, ale je scěwk hrěcha a čłowskeje njeposlušnosće. Hišće džensa někotiř rěča, zo su róle muža a žony wot Boha na wěčne postajene a zo w tym leži prawe zbože, zo so Božej woli podrjadujemy. Spěšne wuwice modernej towaršnosće nužuje nas, zo bychmy swoje nahlady

prepruwowali. Byrnjež hišće wjele žonow a hišće wjace mužů staru rólu žony zastupuju, je wšak wona tola w našim swěće přepruwotow zastarska.

Partnerstwo mjez mužom a žonu hodži so dosć derje ze židowsko-křesćanskich mysłow kaž tež z přěnich stawow Biblije dopokazać. Bibliska stawizna wo stworenju swěta njedawa nam prawo mēnić, zo ma žona na hinaše wašnje podžěl na Božim wobrazu a zo podčisnjenje zemje njeby zhromadny nadawk muža a žony był. Kaž je w Starym zakonju Bóh čłowjekej pomocny, tak je žona mužej pomocna, zo by swoju samot-

Dobrota Knjeza čini, zo z nami kónc njeje. Jeho smilnosć njepřestanje, ale je kóžde ranje nowa. Boža swěrnosć je wulka

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow. — Wuchadza jónkróć za mēsc z licencu č. 417 Nowinarskeho zarjada pola předsydy Ministerskeje rady NDR. — Rjaduje Konwent serbskich ewangelskich duchownych. — Hłowny zamołwity redaktor: superintendent Gerhard Wirth-Njeswaćidlski. — Ludowe nakładnistwo Domowina, Budyšin. — Čisć: Nowa Doba, čisćerňa Domowiny w Budyšinje (III-4-9-905)